(గత సంచిక తరువాయి)

విమానం దిగి ఫోను చేశాడు శరత్, తనతో ఫోనులో మాట్లాడిన అబ్బాయికి.

'ఉండండి అంకుల్ అక్కడే మేం వచ్చేస్తాం. ప్లీజ్ వెయిట్' అన్నాడా అబ్బాయి.

'అబ్బాయి వచ్చి పికప్ చేసుకుంటాడట' ప్రశాంతితో చెప్పాడు శరత్.

ఆమె చుట్టూ చూస్తూ కూర్చుంది.

'కాఫీ తాగుదామా?' అడిగాడు శరత్.

నవ్వింది ప్రశాంతి. 'ఇక్కడ కాఫీ వందరూపాయలుంటుంది. రుచి బాగుండదు. మీరు కావాలంటే తాగండి' అంది.

శరత్ కదలలేదు.

'ఏం జరిగి ఉంటుంది?' ఈ ఆలోచన అతడిని వదలటంలేదు.

ఆత్మహత్య అన్నది శరత్ దృష్టిలో పిరికివాడి పని జీవితంలో ఎలాంటి కష్టాన్నయినా ఎదురు నిలిచి, తల ఎత్తుకుని అనుభవించగలగాలి. కష్టం భగవదత్తం అనుకోవాలి. కానీ 'ఇక జీవితంలో ఇంకేమీ లేదు' అని నిరాశకు గురవటం, జీవితాన్ని అంతం చేసుకోవటం మూర్ఖత్వం. అర్థవిహీనం అన్నది శరత్ అభిప్రాయం.

కానీ.. తన సంతానమే ఆత్మహత్యకు పాల్పడటం అతడు భరించలేకపోతున్నాడు. ఓ వైపు దుఃఖం ముంచుకు వస్తోంది. మరోవైపు ఆవేశం వెల్లువవుతోంది.

ఎక్కడ ఉంది లోపం?

పెంపకంలో ఉందా?

జీన్స్‌లో ఉందా?

ఇదే సమయానికి ఇతర యువతీయువకులు అనేక దుర్భరమైన పరిస్థితులను తట్టుకుని ఎదిరించి నిలిచి పోరాడటం చూస్తున్నాడు.

ఆ తెగింపు, ఆ పట్టుదల తన సంతానికి ఎందుకివ్వలేకపోయాడు?

ఇది తన పెంపకంలో లోపమా?

రాత్ భర్‌కా హై మెహమాన్ అంధేరా

కిస్‌కె రోకా రుకాహై సవేరా.

శరత్ హృదయ లోతుల్లో ధ్వనించిందా పాట.

చీకటి అన్నది రాత్రి సమయం మాత్రమే ఉండే తాత్కాలికమైన అతిధి వంటింది.

ఎవరు ఎంత ఆపాలని ప్రయత్నించినా ఉదయం కావటాన్ని ఆపలేరు.

చీకటి కష్టం. ఉదయం సుఖం.

కష్టం కలకాలం ఉండదు. అది రాత్రిలాంటిది.

రాత్రిని వెన్నంటి పగలుంటుంది.

కాబట్టి చీకటిని చూసి బెదరద్దు. వెలుతురు కోసం ఎదురు చూడాలి.

లబ్ పె షిక్వా న లా, అష్క్ పీలే

జిస్ తర్హే భీ హో కుచ్ దేర్ జీలే

అబ్ ఉఖడ్ నే క హై గం క డేరా

కిస్కే రోకా రుకా హై సవేరా..

పెదవులపై బాధాతప్తమైన నిట్టూర్పులు రానీయకు. కన్నీళ్లను కారనీయకు. ఏదో ఓ రకంగా ఇంకాస్సేపు జీవించాలని ప్రయత్నించు. ఎందుకంటే, ఇంకాస్సేపటిలో బాధ డేరా ఎత్తి పలాయనం చిత్తగించక తప్పదు. ఆ ఒక్క క్షణం ఓపిక పడితే చీకటి తొలుగుతుంది వెలుతురు వస్తుంది.

బాల్యంలో సుమంత్‌తో ఈ పాట బట్టీ పట్టించాడు. వాడు ఈ పాట పాడుతూంటే పొంగిపోయాడు. వాడికి ఆత్మధైర్యం, ఆత్మవిశ్వాసం నేర్పేసినట్టేనని గర్వించాడు.

కానీ...

'సారీ అంకుల్.. ఆలస్యం అయిపోయింది రండి' అంటూ ఇద్దరు యువకులు వచ్చారు.

బయటకు దారి తీశారు.

కారు స్టార్టయిన తరువాత శరత్ అడిగాడు.

'ఏమైంది?'

శరత్ పక్కన కూర్చున్న యువకుడు నిట్టూర్చాడు.

'ఏం కాలేదు అంకుల్. ఫూలిష్‌గా ప్రవర్తించాడు సుమంత్. యూనిట్‌లో అమ్మాయిని ప్రేమించాడు. ఆమె కాదంది. దాంతో పనిమీద నుంచి ధ్యాస మళ్లింది. డైరెక్టర్ తిట్టాడు. పనిమీద ధ్యాస పెట్టమన్నాడు. అది అవమానంగా ఫీలయిపోయాడు. ఎందుకంటే, డైరెక్టర్ ఆ అమ్మాయి ముందు తిట్టాడు.'

'అందుకూ కారణం ఉంది అంకుల్. ఆ అమ్మాయి డైరెక్టర్‌తో క్లోజ్‌గా ఉంటుందని సుమంత్‌కి అనుమానం. అందుకని అతడితో మాట్లాడవద్దన్నాడు. కానీ అమ్మాయి సుమంత్‌ని కాదని డైరెక్టర్‌తో సన్నిహితంగా ఉంటోంది.' ఇంకో అబ్బాయి చెప్పాడు

ప్రశాంతి వైపు చూశాడు శరత్.

ఆమె వింటున్నట్టులేదు. కారు అద్దంలోంచి బయటకు చూస్తూ కూర్చుంది.

శరత్‌కి ఏమనాలో తోచలేదు. తల ఊపి కూర్చున్నాడు మౌనంగా.

'అంకుల్.. సుమంత్‌ని తీసుకు వెళ్లిపోండి అంకుల్' హఠాత్తుగా అన్నాడు ఓ అబ్బాయి.

'అవును అంకుల్. సుమంత్ వెళ్లనంటున్నాడు. అతడివల్ల మొత్తం యూనిట్ మోరేల్ దెబ్బతింటోంది అంకుల్.'

శరత్ తల ఊపాడు.

ఇదంతా సుమంత్ గురించే వింటున్నాడా తను అనిపించింది.

ఎవరో పరాయి వ్యక్తి గురించి వింటున్నట్టుంది.

సుమంత్ ఏమిటి, అమ్మాయి ప్రేమలో పడటం ఏమిటి? ఆమె వేరేవాడితో మాట్లాడితే అసూయగా భావించి గొడవ చేయటం ఏమిటి?

శరత్ కళ్లముందు సుమంత్ ముఖం మెదిలింది.

అంతలో శరత్‌కి పెళ్లయిన కొత్తలో తన ప్రవర్తన గుర్తుకు వచ్చింది.

పెళ్లయిన కొత్తలో ప్రశాంతి వేరే ఎవరివైపు చూసినా భగ్గుమని హృదయం మండేది.

ఇంకెవరితో నవ్వుతూ మాట్లాడినా శరీరం దహించుకుపోయేది.

ఏదో ఓ వంకన ఆమెని ఏడ్పించేవాడు. దూషించేవాడు.

ఆమె ఆఫీసులో ఓ అరగంట ఎక్కువసేపుంటే అసహ్యం ప్రదర్శించేవాడు.

ఆఫీసు కొలీగుతో మాట్లాడుతూ వస్తే చిరాకు పడిపోయేవాడు.

కానీ ప్రశాంతి తనకు మానసికంగా సన్నిహితంగా వచ్చిన తరువాత అసూయ స్థానాన్ని విశ్వాసం ఆక్రమించింది.

ప్రశాంతి మనస్తత్వం, మనస్సులో భావనలు అర్థమయ్యాయి.

ఆడవాళ్లు తాను అనుకున్నంత బలహీనమనస్కులు కారని, ఎవడితో నవ్వుతూ మాట్లాడినా వాడితో ఏదేదో ఊహించుకోవటం అది తన మానసిక బలహీనత అనీ తన ఆత్మవిశ్వాసరాహిత్యం అని అర్థమయ్యాక తనలో అసూయ అదే ఆవిరైపోయింది.

ఇంతకు ముందు కోపం తెప్పించి, తనని మండించిన అంశాలు ఇప్పుడు అస్సలు ప్రాధాన్యం లేని పనికిరాని విషయాలయ్యాయి.

'సుమంత్ కూడా అలాగే ప్రవర్తించి ఉంటాడా?'

తుమ్హే కోయి ఔర్ దేఖే తొ జల్తా హై దిల్

బడీ ముష్కిలోంసె ఫిర్ సంభల్తాహై దిల్

క్యా క్యా జతన్ కర్తే హై తుమ్హే క్యా పతా?

నిన్ను వేరే ఎవరు చూసినా హృదయం భగ్గుమంటుంది. ఎంతో కష్టపడితే కానీ అదుపులోకి రాదు. హృదయాన్ని అదుపులోకి తెచ్చుకునేందుకు ఎన్నెన్ని ప్రయత్నాలు చేస్తావో నీకేం తెలుసు?

ఇదొక ప్రేమ పాట. ప్రేమలోని అసూయకు ప్రామాణికత కల్పించే పాట.

తనకు ప్రశాంతిని అర్థం చేసుకుని, తనని తాను అర్థం చేసుకుని తనలో లోపాలను సరిదిద్దుకునే అవకాశం ఉంది సన్నిహితంగా కలసి జీవించటంవల్ల ఒకరికొకరు అర్థం చేసుకునే వీలు కలిగింది. దీనికి తోడు తాను చదివిన పుస్తకాలు తనలో కలిగించిన ఆలోచనలు, విచక్షణ కూడా తనని తాను అర్థం చేసుకోవటంలో, తన తప్పులను సరిదిద్దుకోవటంతో తోడ్పడ్డాయి.

కానీ సుమంత్‌కి ఆ అవకాశం ఏది?

కానీ అది ఆత్మహత్యకు దారితీయటం, అది తప్ప మరో గత్యంతరం లేకపోవటం అన్నది వ్యక్తిత్వలోపం. జీవితం పట్ల గౌరవం కలిగించటంలో విఫలమైన పెంపకం లోపం.

పక్కనున్న అబ్బాయి వైపు తిరిగాడు శరత్.

'ఆ అమ్మాయి డైరెక్టర్‌తో సన్నిహితంగా ఉందని, డైరెక్టర్ తిట్టాడని ఆత్మహత్య ప్రయత్నం చేశాడా సుమంత్?' అడిగాడు.

ఆ అబ్బాయి కాస్సేపు మాట్లాడలేదు. మరో అబ్బాయి వైపు చూశాడు.

తరువాత ఇద్దరూ ఒకరివైపు ఒకరు చూసుకున్నారు. రెండో అబ్బాయి నోరు విప్పాడు.

'మేము షూటింగ్ అయ్యాక మా కథకు దగ్గరలో ఉన్న సినిమాలు చూస్తాం. మేము వరుసగా ప్రేమకథలు చూస్తున్నాం. దాన్లో ఓ సినిమాలో హీరోయిన్ తనని ఇష్టపడకపోతే బిల్డింగ్ మీద నుంచి దూకుతానని హీరో బెదిరిస్తాడు. హీరోయిన్ పరుగున వస్తుంది.'

శరత్ గుండెల్లో ఎవరో కత్తిదించి మెలిపెటినట్టయింది.

'ఇంకో సినిమాలో హీరో "నీ విరహంతో బతికాను. ఈ విషంతో మరణిస్తాను" అని పాడతాడు. విషం తింటాడు. అది సుమంత్‌కి నచ్చింది.'

శరత్, ప్రశాంతి వైపు చూశాడు.

ఆమె మనసులో ఎలాంటి భావాలు ఎగసిపడుతున్నాయో కానీ ఆమె ముఖంలో ఎలాంటి భావం కనబడటంలేదు. కిటికీ బయటకు చూస్తూ కూర్చుంది అసలీ సంభాషణతో తనకు సంబంధం లేనట్టు కూర్చుంది.

'ఇంకో సినిమాలో హీరో బ్లేడుతో నాడి కోసుకుంటాడు బాత్‌టబ్‌లో. అది అమలులో పెట్టాడు. కోసుకునే ముందు అమ్మాయికి ఫోను చేశాడు. ఆమె ఫోను ఎత్తలేదు. ఆమెకు మెసేజ్ పెట్టాడు. ఆమె మెసేజ్ చూసుకుని మాకు చెప్పింది. మేము వెళ్లేసరికి చాలా రక్తం పోయింది. కానీ సమయానికి వైద్యం అందింది. రక్తం దొరికింది. బ్రతికాడు.'

వాళ్ల ప్రతిమాట ఒక పిడుగులా శరత్ హృదయంపై పడుతోంది. లోలోపల అల్లల్లాడిపోతున్నాడు శరత్. విలవిలలాడిపోతున్నాడు. పైకి ఒక్కమాట మాట్లాడటం లేదు. ముఖంలో ఎలాంటి బాధను, భావనను కనబడనీయటంలేదు.

ప్రశాంతి చేయి గట్టిగా పట్టుకుని కూర్చున్నాడు.

అతడికి తన కొడుకు ఎంత దుర్బల మనస్కుడయ్యాడో తెలుస్తోంది.

తన పెంపకంలో లోపం లేదు.

తాను వాడికి నేర్పిన విలువలలో లోపం లేదు.

లోపం, సినిమా ప్రభావానికి లొంగిపోయి, తెరపై జరిగేది నిజమని భ్రమపడే వాడి మానసిక దౌర్బల్యంలో ఉంది.

తాను వాడికి మంచి బుద్ధులు నేర్పగలడు. మంచి చెడు చెప్పగలడు. కానీ తన వేలు విడిచి తన ప్రపంచాన్ని వెతుక్కుంటూ ఒంటరిగా బయట ప్రపంచంలో అడుగిడిన తరువాత తన ప్రభావం పరిమితమైపోతుంది.

తనకన్నా శక్తిమంతంగా ప్రభావితం చేయగల విషయాలు ఆవేశం వస్తాయి.

వాటిని తట్టుకుని తను నేర్పిన విషయాలు నిలబడితే, వాటి ప్రభావం తగ్గుతుంది.

లేకపోతే...

'సినిమాలు చూసి ప్రభావితుడయ్యాడా? వెధవ స్వంత వ్యక్తిత్వంలేదు. ఆలోచన లేదు' మనసులో అనుకున్నాడు. పళ్లు పటపటలాడించాడు.

అంతలో ఒక ఆలోచన బలంగా తాకింది.

తాను మాత్రం సినిమా ప్రభావితుడు కాడా?

తాను చూసిన సినిమాలే కదా తనలో ప్రేమ భావనకు రెక్కల నిచ్చింది.

సాధనాలా తన ప్రేయసి వదనంపై వెన్నెల విరిస్తే చూసి ఆనందించాలని కోరుకోలేదా? సముద్ర తీరంలో ఇద్దరే కూర్చుని అలలు కాళ్లని తాకుతూంటే,

'ఆ నీలె గగన్ తలే, ప్యార్ హమ్ కరే' అని పాడుకోవాలని కలలు కనలేదా?
ఆజా సనం మధుర్ చాంద్నీ మె హం తుం మిలిఏతొ

వీరానే మె భీ ఆజాయెగీ బహార్

అని వెన్నెల రాత్రులలో పాడుకోవాలని రొమాంటిక్ కలలు కనలేదా?

అయితే ఆ కాలంలో భగ్నప్రేమికులయితే హీరోలు విషాదగీతాలు పాడేవారు. బాధను పంటి బిగువున అణచుకుని ‘తెరీయాద్ దిల్ సే భులానే చలాహూ‘ అనో ‘ఆఖ్‌రీగీత్ మొహబ్బత్ క సునావూ తో చలూ‘ అనో,

మైంతో ఎక్ ఖ్వాబ్ హూన్, ఉస్ ఖ్వాబ్ సే తూ ప్యార్ న కర్...

చాహూంగ మైన్ తుఝె సాంఝ్ సవేరే, ఫిర్ భీ కభీ అబ్ నాంకొ తేరే ఆవాజ్ మై న దూంగా....

అనో ఇలాంటి ఏవేవో పాటలు పాడేవారు. చివరికి ‘ఆఖోమ్ రహెతీ హై తస్వీర్ తేరీ, సారీ ఉమ్ర్ తేరీ పూజా కరూంగా‘ అని తన ప్రేమ పవిత్రతను ప్రకటించేవారు.

ఆ ప్రభావం తనపై ఉంది.

ఇప్పటి సినిమాలు బెదిరించటం, ఏసిడ్లుపోయటం, సూసైడ్ బెదిరింపులు చూపుతున్నాయి. ఈ ప్రభావం ఈ తరంపై ఉంటోంది.

ఇందులో పెంపకం లోపం, బలహీన మనస్తత్వాల ప్రసక్తిలేదు.

వ్యక్తి ఎంత తీవ్రమైన ప్రభావానికి గురవుతున్నాడన్నదే ఉంది!

ఆలోచిస్తూ ఆస్పత్రిలో అడుగుపెట్టాడు శరత్.

(కొనసాగింపు వచ్చే సంచికలో)

Post your comments